

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. Девин, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВИН в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Илияна Р. Ферева - Зелева

при участието на секретаря Диана Ал. Стоева
като разглежда докладваното от Илияна Р. Ферева - Зелева Гражданско дело № 20225410100287 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени иски с правно основание чл.432, ал.1 Кодекс за застраховането (КЗ), във връзка с чл.45, чл.51 -52 Закон за задълженията и договорите (ЗЗД) от М. С. Х., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл.Смолян, ул.С. №*А, лично и като майка и законен представител на Д. К. Х., с ЕГН *****, чрез пълномощник адв.П. К., с адрес за призоваване гр. К., ул. С. № *, ет. *, офис ** **против** ЗК „Л. И.“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. „С. ш.“ ** *, представлявано от П. Д. и В. И. – изпълнителни директори, чрез юрисконсулт И. Г. за осъждането на застрахователя по предявен пряк иск на основание чл.432, ал.1 КЗ по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ със полица № BG/22/1200033*/30.11.2020г. да заплати обезщетение на имуществени и неимуществени вреди от ПТП, станало на 08.11.2021г., около 08.30ч., в с.Б., при което л. а. марка и модел „Мазда 6“, с рег. № ****, управляван от И. Б. Д. е нарушил правилата за движение по пътищата и ги блъска като пешеходци, като заплати на:

1) М. С. Х. обезщетение в размер на 25 000.00 лева, предявен частичен иск от пълния размер 30 000.00 лева (изменение на иска, допуснато по реда на чл.214 ГПК, с протоколно определение от 02.11.2023г.), за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените ѝ телесни увреждания от ПТП, както и сумата от 181.25 лева за причинени ѝ имуществени вреди, във връзка с проведеното лечение и възстановяване и

2) Д. К. Х. обезщетение в размер на 2 000.00 лева, частичен иск от 20 000.00 лева, за

причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените ѝ телесни увреждания от ПТП, ведно със законната лихва върху всяка една от сумите, считано от 15.11.2021г. датата, на която изтича срока по чл.429, ал.3 КЗ, във връзка с чл.430, ал.1 КЗ, евентуално от 29.11.2021г. до окончателното изплащане и присъди разноски по договор за правна помощ на основание чл.38, ал.1, т.2 ЗА, с ДДС.

В исковата молба ищците поддържат твърдения, че на 08.11.2021г., около 08.30ч., в с. Б. е настъпило ПТП, при което л. а. марка и модел „Мазда 6“, с рег. № ****, управляван от св. И. Б. Д. е нарушил правилата за движение по пътищата и ги блъска като пешеходци, в резултат на което са им били причинени телесни повреди. По случая е образувано ДП № ЗМ 3/2022г. на РУ - Девин, пр. пр. № 3388/2021г. по описа на РП - Смолян, което към настоящия момент не е приключило с окончателен съдебен акт. Причина за настъпване на произшествието са допуснатите от водача на л.а. И. Д. нарушения на правилата за движение по пътищата, а управлението от него автомобил „Мазда 6“, с рег. № **** е бил със сключен договор Задължителна застраховка (ЗЗ) „Гражданска отговорност на автомобилистите“, със застрахователна полица № BG/22/1200033*, със срок на валидност една година, считано от 30.11.2020г. до 30.11.2021г. със ЗК „Л. И.“ АД гр. С., по силата на който застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, настъпили във връзка с притежаването и използването на МПС, съгласно чл.492 КЗ за всяко събитие 10420000, която сума представлява минималния размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Ищцата поддържа, че съгласно разпоредбата на чл.380 КЗ предявили претенция за изплащане на обезщетение пред ЗК „Л. И.“ АД гр. С., към която са представени всички документи, с които разполагат, получени от застрахователя с обр. р. на 29.11.2021г.

По случая са заведени щети № 0000-1000-03-21-7758 и № 0000-1000-04-21-7759, по които застрахователят в законоустановения срок не е предложил и не е заплатил обезщетение.

От станалото на 08.11.2023г. ПТП ищцата М. Х. е получила счупване на палеца на стъпалото, счупване на метатарзална кост, психически стрес, множество травми и наранявания по глава, крайници и тяло. След инцидента е прегледана в МБАЛ „Г. Д.“, установени били в областта на стъпалото оток и подкожен хематом, силна болезненост, фрактура на базална фаланга на палеца. Направена е гипсова имобилизация. Издадени са болнични листи E20212727027 - за срок от 30 дни, E20212727173 - за 20 дни, E20212727248 - за 15 дни. В резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП е търпяла много силни болки и страдания, а възстановяването и продължава към настоящия момент, както физически така и емоционално, преживяла силен стрес, който ще остане за цял живот в нейното съзнание.

Във връзка с проведеното лечение били направени разноски в размер на 181.25 лева за лекарствени средства, гипсов бинт, физиотерапевтични процедури.

При процесното ПТП Д. Х. е получила рани в областта на стъпалото, ръцете, болки и подуване, ограничени движения, установени при прегледа в МБАЛ - Г. Д.. Преди процесното ПТП Д. е била в отлично здравословно състояние, била е изключително дейно дете, спортувала е, не е имала здравословни оплаквания, но след инцидента животът ѝ се променя.

Вредите им са в резултат на виновното поведение на водача И. Б. Д., а искът срещу застрахователя е на основание чл.432 КЗ - увреденият има право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

В срока по чл.131 ГПК ответникът представя отговор, с който оспорва исковете. Пред застрахователя са предявени претенции за изплащане на застрахователно обезщетение от М. С. Х., лично и като законен представител на Д. К. Х. за причинени неимуществени и имуществени вреди, вследствие на ПТП от 08.11.2021г., във връзка с което са образуван застрахователни преписки № 0000-1000-03-21-7758 и № 0000-1000-04-21-7759 от 01.12.2021г. Представените към тях документи са недостатъчни за изясняване на обстоятелствата, при които се е осъществил транспортният инцидент и по причина от действията на кого от участниците в произшествието се е реализирал неговият механизъм, във връзка с което застрахователят е уведомил пълномощника на заявителя за необходимостта от представяне на допълнителни документи с писмо с изх. № 10948/03.12.2021г. и изх. № 10949/03.12.2021г., които не били представени.

Оспорва твърденията в исквата молба, че процесното произшествие е настъпило единствено по причина от действията на водача И. Б. Д. при управлението на лек автомобил марка „Мазда“, модел „6“, с рег. № ****, както и че това е станало при нарушение на правилата за движение от страна на водача И. Б. Д.. Произшествието е настъпило в причинна връзка с поведението на ищците, поради извършено нарушение на чл.113, ал.1, т.1 и т.2 ЗДвП, съгласно които пешеходците преди да навлязат на платното за движение, трябва да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства и да не удължават ненужно пътя и времето за пресичане, както и да не спират без необходимост на платното за движение. Ищците са нарушили задължението си по чл.114, ал.1 от ЗДвП – да не навлизат внезапно на платното за движение и да пресичат при ограничена видимост.

При извършения преглед на М. С. Х. на 11.11.2021 г. е установено счупване на палеца на стъпалото. Предписана е репозиция, гипсова лонгета и медикаментозно лечение (аналгин). При контролния преглед на 09.12.2021г. е установено, че ищцата изпитва слаби болки, гипсът е свален и е предписана ЛФК. Оспорва твърденията, че вследствие на пътнотранспортното произшествие на ищцата е било причинено счупване на метатарзална кост, както и множество травми по главата, крайниците и тялото, тъй като няма данни в приложената първична медицинска документация за това увреждане и по делото въобще липсва медицинска документация за извършени медицински интервенции на счупване на метатарзална кост. В издадените болнични листове за периода 08.11.2021г. - 07.12.2021г. и 08.12.2021г. - 27.12.2021г. е посочена диагноза „счупване на палеца на стъпалото“. Данни за

счупване на метатарзална кост се съдържат единствено в болничен лист за периода 28.12.2021г. - 11.01.2022г. Оспорва периода на временна неработоспособност от 65 дни, при свалена гипсова имобилизация на 30 ден след процесното събитие.

Неоснователни са твърденията, че не е настъпило пълно възстановяване, тъй като не са налични данни за продължаващо лечение, рехабилитация или друго обозначаващо незавършило лечение.

Налице е пълно оздравяване, при ненастъпили неблагоприятни последици с траен характер, поради което размерът на предявения по чл.432, ал.1 КЗ иск за неимуществени вреди е изключително завишен, несъответен на чл.52 ЗЗД, на обективните критерии на понятието „справедливост”.

Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат и за приложение на чл.51, ал.2 ЗЗД.

Застрахователят дължи законната лихва за забава върху застрахователното обезщетение след заявяване на извънсъдебна претенция и след изтичане срока по чл.496, ал.1 КЗ, който не е започнал да тече.

Оспорва претендираните суми за имуществени вреди, по размер и основание, като недължим и моли съда да отхвърли предявените искове, като неоснователни и недоказани.

В съдебно заседание ищците, чрез адв. К. в писмено становище поддържат иска за присъждане на обезщетение за претърпени от ищците имуществени и неимуществени вреди, в резултат на ПТП, настъпило на 08.11.2021г. Ответникът не оспорва наличието на застрахователно правоотношение по ЗЗ „Гражданска отговорност на автомобилистите“, а основание за обезщетяване на вредите е резултат на виновно поведение на водача на увреждащия автомобил И. Д.. Искът е предявен за ангажиране на отговорността на ответника по задължителна застраховка “Гражданска отговорност“ за определяне на справедлив размер на обезщетението за причинените неимуществени вреди. По отношение на иска за имуществени вреди, от приетата СМЕ е установена връзка между направените разходи от пострадалия в размер на 181.25 лева с проведеното лечение.

Ответникът, чрез юр. Г. в писмено становище оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани, по изложените възражения в отговора. Претенцията за обезщетение е несъразмерно висока, предвид принципа за справедливост, регламентиран в чл.52 ЗЗД. Поддържа възражение за съпричиняване от страна на ищците - съгласно заключението на вещото лице по допуснатата САТЕ, пътнотранспортното произшествие е предотвратимо и за пешеходците, тъй като същите са имали видимост към лекия автомобил през цялото време и са имали техническа възможност да го възприемат и да избегнат настъпване на удар помежду им. Претендира на основание чл.78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК да се присъди в полза на ЗК „Л. И.“ АД юрисконсултско възнаграждение и сторените съдебни разноски по списък по чл.80 ГПК. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, в случай че същото надвишава минимално предвидения размер, съгласно Наредба №1/09.07.2004г. за МРАВ.

Съдът, прие от фактическа и правна страна следното:

Няма спор по делото, а и от приложено Удостоверение №6765150400 за раждане, издадено от Община Смолян се установи, че ищцата е майка, а св. К. Х. е баща на детето Д., родена на *****Г.

Установи се, от представен Констативен протокол за ПТП, с пострадали лица, съставен от мл. автоконтролър Н. З. В., служител на РУ – Девин, че на 08.11.2021г., около 08.30ч., в с.Б., ул. И. е настъпило ПТП с участник 1 – МПС, с рег. № ****, марка „Мазда“, собственост на И. Б. Д., с ЕГН *****, от с. Б., ул. С. № * *, с водач И. Б. Д., с ЕГН *****, който не е тестван и е имал сключена гражданска отговорност с ЗК „Л. И.“, полица № BG/22/1200033*/30.11.2020г., валидна от 30.11.2020г. до 30.11.2021г. Участник 2 – пешеходец – М. С. Х., с ЕГН *****, от с. Б., ул. С. № **. Участник 3 – пешеходец – Д. К. Х., с ЕГН *****, от с. Б., ул. С. № **.

В съставения протокол са описани обстоятелства и причини за ПТП – водачът на МПС е длъжен да намали скоростта, а при необходимост да спре – съставен е АУАН серия СА №412209/08.11.2021г. на РУ Девин към ОД на МВР Смолян.

На 11.11. 2021г. е издаден Амбулаторен лист № 5750, издаден от МЦСМП по ортопедия и травматология д-р Ан. П. от извършен преглед на ищцата от 08.11.2021г., с поставена диагноза „счупване на палеца на стъпалото“, движенията са ограничени.

На 11.11.2021г. е издаден Амбулаторен лист № 5754 от извършен преглед на 08.11.2021г. на детето Д. в ЕТ МЦСМП Ортопедия гр. Г. Д., с основна диагноза „открита рана на други части на стъпалото“. При ПТП детето получа рани в областта на стъпалото, ръцете, болки и подуване. При прегледа са установени охлузвания в областта на лицето и рана в областта на стъпалото. Проведена терапия: хирургична обработка на рани, превръзка.

От ищцата са представени болнични листове за временна неработоспособност: 1) № E20212727027/11.11.2021г., издаден от МЦ „А.“ ЕООД гр.Г. Д., с диагноза „счупване на палеца на стъпалото“ за лечение при домашен режим за срок от 30 дни, за периода от 08.11.2021г. до 07.12.2021г.; 2) Болничен лист № E20212727172/08.12.2021г. , издаден от МЦ „А.“ ЕООД – гр.Г. Д. за 20 дни отпуск по болест домашен, за периода от 08.12.2021г. до 27.12.2021г., с диагноза „счупване на палеца на стъпалото“; 3) Болничен лист E20212727248/27.12.2021г., издаден от МЦ „А.“ ЕООД – гр. Г. Д. за домашен отпуск 15 дни, за периода от 28.12.2021г. до 11.01.2022г., с диагноза „счупване на метатарзална кост“.

На 09.12.2021г. е издаден Амбулаторен лист № 6316 от ЦСМП „Ортопедия и травматология“ гр. Г. Д. от извършен преглед на ищцата, при първично посещение АЛ№5750/11.11.2021г. с поставена диагноза „счупване на палеца на стъпалото“, при анамнеза: От 30 дни пациента е с гипсова имобилизация.

На 29.11.2021г. от ищцата е подадена молба с вх. №13325 до ЗК „Л. И.“ АД за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, във връзка с която пред дружеството са образувани щети 0000-1000-03-21-7758 и 0000-1000-04-21-7759, във връзка с които с изх.

№ 10948/03.12.2021г. и изх. № 10949/03.12.2021г. от ищцата са изискани да представи на основание чл.106, ал.3 КЗ: 1) Заверено копие на влязло в сила заключително постановление по наказателно производство срещу водача, причинил пътнотранспортното произшествие или 2) Заверен препис на влязла в сила присъда с мотиви срещу водача, причинил ПТП. Ако е постигнато съдебно одобрено споразумение, следва да се представи заверен препис от споразумението; 3) Автотехническа експертиза – заверено копие; 4) Съдебно-медицинска експертиза на М. С. Х. и Д. К. Х. - заверени копия; 5) Четливо копие на Констативен протокол - заверено копие; 6) Медицински документи - фиш от Спешна медицинска помощ, амбулаторни листове, болнични листове, резултати от направени изследвания, рентгенови снимки - заверени копия; 7) Пълномощно, с което да ги представлява пред ЗК „Л. И.” и 8) Удостоверения за банкови сметки, без които застрахователя няма основание да уважи предявената претенция, съгласно чл.496, ал.2 КЗ.

Приложена е Справка от база данни на ИЦ към ГФ за автомобил, с рег. № **** към 08.11.2021г. е със сключена застраховка „Гражданска отговорност“, със застрахователна полица № BG/22/1200033*/30.11.2020г. с начало 30.11.2020г. – 15.25ч. и край 30.11.2021г. – 23.59ч.

От ищцата М. Х. са представени фактури за извършени разходи във връзка с лечение, на стойност 181.25 лева, ведно с приложени разходни документи, а именно: 1) Фактура № 0000000371/05.01.2022г. на „МЦ А. - Г. Д.“ ЕООД на стойност 56.00 лева за физиотерапевтични процедури; 2) Фактура № 0000000351/11.11.2021г. на „МЦ А. - Г. Д.“ ЕООД на стойност 64.00 лева за полимерен гипсов бинт; 3) Фактура № 0000000074/26.11.2021г. на „Техноком“ ЕООД на стойност 28.40 лева за лекарствени средства; 4) Фактура № 0000000073/26.11.2021г. на „Техноком“ ЕООД на стойност 17.95 лева за лекарствени средства; 5) Фактура № 0000000072/26.11.2021г. на „Техноком“ ЕООД на стойност 14.90 лева за лекарствени средства.

От показанията на св. И. Д. се установи, на 08.11.2021г., около 08.30ч., при управление на автомобила си „Мазда 6“ в двора на училището, в с. Б., където искал да обърне колата и тогава се случил инцидента. Искал да завие на дясно и по време на маневрата, нямал видимост бил осветен от слънцето и при движение напред чул лек удар отпред отдясно и спрял. Не е имало други хора, инцидента е станал от заслепяването му от слънцето. Не е уведомил полицейски органи или застрахователя, защото закарал ищцата в болницата в гр. Г. Д., а детето останало в детската градина. На ищцата и на детето нищо им нямало, били само уплашени, ищцата имала болки в крака, а клинчето на детето се скъсало. Инцидента се случил в средата на двора, там където обърнал колата и не е имало други хора. След като закарал ищцата до Г. Д. да и направят снимка, му звъннали от полицията да се върне на мястото на инцидента и се върнал след обяд, когато били установени обстоятелствата. Закарал в болницата само майката, без детето. Нямали видими наранявания по глава, по лице, а ищцата е изразила съгласие да я закара до болницата. Не е уведомил органите на реда и застрахователя.

Св. С. Ас. Г., майка и баба на пострадалите, си спомня за инцидента, когато били

блъснати М. и Д.. Шофьора, който ги е блъснал е закарал М. в Г. Д., а тя била с гипс и патерици, имала постоянно нужда до един месец от помощ, тъй като не могла да се движи. Около 2-3 месеца се възстановявала, била неспокойна, стресирана. Били много изплашени с детето след инцидента. Д. след инцидента не искала да ходи на детска и продължава да изпитва страх. След инцидента двете имали болки, детето има белези, вземали болкоуспокояващи лекарства. Били са ударени в гръб и не са видели колата, вървели си спокойно и по чудо оцелели. М. била шест месеца в болнични.

Св. К. Х. установи, на 08.11.2021г., бил на работа, когато съпругата му се обадила от телефона на шофьора, който ги е блъснал с детето Д.. След инцидента М. е била закарана до болницата в гр.Г. Д., без да се обади на Бърза помощ или на телефон 112. На него се обадила в 12.00 часа на обяд, а инцидента е станал в 08.30ч. Съпругата му казала „блъсна ме кола в училищния двор“. От инцидента е била със счупен пръст на крака, а детето е било с охлузвания, травми, голяма рана на коляното, ръцете, главата, изкълчвания. Детето било извадено под колата и го държали в детската градина, а с тези травми то било стресирано, плачело и когато отишъл се хвърлило плачещо към него, не му е била указана никаква помощ. Взел детето от детската и заедно с брат си и св. С. Г. го закарали на преглед на ортопед. Като отишли, М. била вече с превръзка, а гипсът сложили след една седмица. Пръстът ѝ бил смачкан, на парчета потрошен и на две места счупен и превързан, за да се намести предложили операция. Превръзката била на цялото ходило. След една седмица била с гипс на целия крак до глезена и с патерици. От удара имала десетина дни замайване, не могла да става, да се движи, придружавали, имала паник атаки и вземала успокоителни. Започнали посещения при психолог ЦОП – Д., където оказали психологична подкрепа на детето. М. била около два месеца в болнични, а след това започнала да ходи на работа. Провела е рехабилитация за пълно възстановяване и все още изпитва болки при промяна на времето и при натоварване с работа.

От ЦОП – Д. е изготвена психолого – педагогическа характеристика от 06.03.2023г. на детето Д., родена на *****г., от с. Б., общ. Д., обл. Смолян, според която след инцидента на 08.11.2021г. в двора на детското заведение в с. Б., детето не иска да посещава детската градина, поради което е насочена за ползване на СУ в ЦОП – Д. от 03.12.2021г. за срок от 11 месеца. От 27.01.2023г. детето Д. ползва втора услуга „Психологическа и педагогическа подкрепа“ в ЦОП – Д..

От ищцата са представени три амбулаторни листа с № 4879/04.01.2022г.; № 4900/11.01.2022г., № 4950/12.01.2022г., издадени от д-р Ел. Б. за проведена терапия физикално лечение от 04.01.2022г. до 11.02.2022г., при снета анамнеза ограничени движения и фрактура на базална фаланга на палеца, с диагноза счупване на метатарзална кост.

От РП Смолян е представено Постановление изх.№ 3388/06.10.2023г., от което се установи, че в РП – Смолян, РУ - Девин е образувано Досъдебно производство № 3/2023г. по описа на РУ - Девин, пр. пр. № 3388/2023г. по описа на РП - Смолян, ТО - Девин за извършено престъпление по смисъла на чл.343, ал.1, б. „б“, пр. второ, във връзка с чл.342, ал.1, пр. трето от НК, за това, че на 08.11.2021г., около 08.30часа в с. Б., ул.И., до ДГ - К. при

управление на МПС лек автомобил марка и модел „Мазда 6“, с рег. № **** е нарушил правилата за движение и е допуснал причиняване на средна телесна повреда на М. С. Х., изразяваща се в счупване на палеца на стъпалото на десния крак.

От заключението на вещото лице Г. Т. по изслушаната САТЕ се установи, че на 08.11.2021г., около 08.30 часа, в с.Б., общ. Девин, обл. Смолян, св.И. Б. Д. е управлявал своя лек автомобил марка и модел „Мазда 6“, с рег. № ****, когато карал дъщеря си на детска градина „К.“. Стигайки до ОУ „Я. С.“, той вижда отворената врата и влиза на училищната площадка, за да обърне колата. В същото време на площадката минават покрай него М. С. Х. и дъщеря ѝ Д. К. Х.. Обръщайки посоката, той блъска М. и Д. с предната дясна част на колата, с което им причинява телесни увреждания, описани в приложената по делото медицинска документация. Местопроизшествието се намира в с. Б., общ. Д., обл. Смолян в двора на Основно училище „Я. С.“. Площадката е покрита с асфалт, оградена от всичките страни с метална ограда, от другата се вижда сградата на детска градина „К.“. ПТП е станало с. Б., общ. Д., обл. Смолян в двора на ОУ „Я. С.“ на училищната площадка. В района липсват пътни знаци, както вертикална и хоризонтална маркировка, няма пешеходни пътеки. Скици на ПТП са показани на фиг.1, фиг.2 и фиг.3.

Водачът Д. на лек автомобил марка и модел „Мазда 6“, с рег. № **** още при навлизането на площадката в позиция 1 е имал възможност да забележи пешеходците М. Х. и нейната дъщеря Д. Х., които са се движили от североизток към югозапад по показаната траектория от училището позиция 1 (зелено) към детската градина позиция 1 (бяло). В позиция 2 пешеходците са забелязали лекия автомобил, но не са го възприели като задаваща се заплаха, тъй като те са се движили правилно в училищния двор по посока от североизток към югозапад, а лекия автомобил минавайки покрай тях се е движил в посока югозапад - североизток. След завиването на лекия автомобил по посока юг, той вече е бил зад гърба им (позиция 3), където настъпва и процесното ПТП. Ако са имали пряк визуален контакт с идващия отзад автомобил, ищцата би могла да предприеме някакви действия, а автомобилът се движил зад тях и те не са имали техническа възможност да предотвратят процесното ПТП.

Водачът Д. е бил длъжен да се съобрази с атмосферните условия, мястото на което се е намирал, а именно двора на училището и интензивността на движението от пешеходци (деца), с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие. Той е длъжен да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, когато възникне опасност за движението. Той през цялото време е имал визуален контакт с пешеходците. Д. е имал техническа възможност да предотврати процесното ПТП. От техническа гледна точка ищцата не е могла да възприеме задаващата се заплаха, тъй като те са се движили правилно в училищния двор по посока от североизток към югозапад, а лекия автомобил, минавайки покрай тях се е движил в посока югозапад - североизток. След завиването на лекия автомобил по посока юг, той вече е бил зад гърба им, поради което не са могли да предвидят и да избегнат ПТП.

От изслушаната СМЕ, изготвена от в.л. д-р Св. С., на база представените по делото

медицински документи и гласните доказателства се установи, че при ПТП на 8.11.2021г. на М. С. Х. е било причинено - счупване на основната (първата) фаланга на първи пръст (палеца) на дясното стъпало, което е наложило обездвижване, посредством гипсова лонгета, за срок от 30 дни. Несъмнено това счупване е било придружено и с кръвонасядане и оток на цялото ходило и с болезнени до невъзможни без помощни средства движения на крайника, а според медико-биологичния признак, без съмнение на ищцата е причинено: трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник, по смисъла на чл.129, ал.2, във вр. ал.1 НК за срок около 2-3 месеца при благоприятен ход на оздравителните процеси. Този срок е бил определен с временна нетрудоспособност - общо 65 дни, след което ищцата е започнала работа и е изпълнявала трудовите си задължения.

От представените по делото медицински документи и гласните доказателства вещото лице установява, че при ПТП на 8.11.2021 година на детето Д. е било причинено - охлузвания на кожата на лицето, охлузвания и подуване на глезена и стъпалото, с което е било причинено разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и 129 НК, по смисъла на чл.130, ал.1 НК.

Ищцата е лекувана консервативно. В медицинските документи е записано, че установеното счупване на основната фаланга на палеца (първи пръст) на дясното ходило е лекувано с репозиция (наместване) и поставяне на гипсова лонгета до над глезена, която гипсова имобилизация е свалена на 09.12.2021г., т.е. 30 дни след травмата. Проведена е рехабилитация и лечебна физкултура (ЛФК), с което оздравителните процеси са приключили в рамките на 2 - 3 месеца, при благоприятно развитие на оздравителните процеси, поради липса на данни за настъпили усложнения.

Детето Д. също е лекувана консервативно, след хирургическа обработка на охлузванията, които според свидетелите са били дълбоки и в рамките на 7 - 10 дни е търпяла болки и дискомфорт.

Към момента оздравителните процеси и при двете пострадали са приключили. Ищцата изпитва дискомфорт при преумора, а детето е с налично хипопигментно петно в областта на коляното, без оплаквания.

Вещото лице не установява от приложените документи счупване на метатарзална кост (снъпална кост).

На детето Д. е било причинено: охлузвания на кожата на лицето, охлузвания и подуване на глезена и стъпалото.

Травматичните увреждания са констатирани непосредствено след ПТП и от медицинска гледна точка, тези травми следва да се свържат причинно с блъскане от лек автомобил. Счупването на основната фаланга на десния палец може да се получи и при застъпване и притискане от гумата на автомобил.

Не са налице невъзстановени увреждания.

Вещите лица д-р Н. Г. – В. и д-р А. К. по изслушаната комплексна съдебно психологична и психиатрична експертиза установиха, ищцата и нейното дете Д., при

претърпяното ПТП на 08.11.2021г., около 08:30ч., в с.Б., освен телесните увреждания са преживели „остра психотравмена реакция“ с интензивен страх, силно безпокойство, объркване, което е нарушило качеството им на живот за период около 1-2 месеца. При извършените психиатричен преглед и психологично изследване при двете към настоящия момент са психично здрави. Майката е ползвала успокоителни, непосредствено след инцидента. По данни в делото детето Д. е ползвала социална услуга към СУ в ЦОП - гр. Д. от 03.12.2021г. за срок от 11 месеца. Към настоящия момент същата ползва втора услуга „Психологическа и педагогическа подкрепа“ в ЦОП - гр. Д., считано от 27.01.2023г.

По време на ПТП-то на 08.11.2021г. и непосредствено след това, майката и детето, са преживели остра психотравмена реакция, която е била преработена за сравнително кратък период от време (няколко седмици) и не е прераснала в посттравматично стресово разстройство.

При тези данни от фактическа страна, от правна съдът прие следното: Искът е предявен на основание чл.432 (1) КЗ – пряк иск срещу застрахователя от пострадалата от ПТП, спрямо която застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380. Съгласно чл.380 КЗ лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция.

В тежест на ищцата по предявения пряк иск срещу застрахователя е да докаже: 1) Предпоставките по чл. 45, ал.1 ЗЗД, т.е. непозволено увреждане срещу водач на МПС, който виновно и противоправно е нарушил правилата на ЗДвП, в причинна връзка, от което са произлезли вреди; вид и размер на вредите; вина – която се предполага, съгласно чл.45, ал. 2 ЗЗД, като опровергаването на тази презумпция е в тежест на ответника; 2) Наличие на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключен между ответника и виновния водач; 3) Реализиран в хода на действие на същия застрахователен риск.

От доказване на визираните предпоставки в чл.432, ал.1, във връзка с чл.380 КЗ се обуславя ангажиране на отговорността на застрахователя при предявен пряк иск срещу него от увреденото лице.

С договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, като в чл. 432, ал. 1 КЗ е признато право в полза на увреденото лице, спрямо което застрахованият по разглеждания вид застраховка е отговорен по правилата на чл. 45 и сл. от ЗЗД, да предяви пряк иск срещу застрахователя за заплащане на дължимото обезщетение.

Отговорността на застрахователя по чл.432, ал.1 КЗ е обусловена от съществуване на валидно застрахователно правоотношение към момента на увреждането по договор за застраховка "Гражданска отговорност".

В тежест на ответника е да докаже, изложените в отговора си възражения срещу

основателността и размера на предявените искове.

В настоящото производство ищцата доказва успешно предпоставките, обуславящи отговорността на ответника по чл.432 ал.1 КЗ.

Ищцата доказва по несъмнен начин, че на 08.11.2021г., около 08.30часа, в с.Б., водачът св.И. Д. при управление на своя лек автомобил марка и модел „Мазда 6" с рег. № **** е допуснал ПТП, при навлизане в училищната площадка, обръщайки посоката, той блъска М. и Д., с предната дясна част на колата, с което им причинява телесни увреждания, описани в приложената по делото медицинска документация, установени по характер и интензитет от вещото лице по изслушаната СМЕ.

Без съмнения е установено противоправното поведение на водача на МПС, а между страните не се спори, че между виновния водач и ответника е бил сключен валидно и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, със застрахователна полица с № BG/22/1200033*/30.11.2020г., с начало 30.11.2020г. – 15.25ч. и край 30.11.2021г. – 23.59ч.

Водачът на МПС влиза в училищната площадка на ОУ „Я. С.“ - Б., за да обърне колата, като в същото време там преминават като пешеходци, ищцата и нейното дете, той ги блъска с предната дясна част на колата и предизвиква на ищцата – счупване на палеца на дясното стъпало, с което и е причинил трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник, по смисъла на чл.129, ал.2 във връзка с чл.129, ал.1 НК за срок от 2-3 месеца при благоприятен ход на оздравителните процеси. На детето Д. са били причинени охлузвания по кожата на лицето, на глезена и на стъпалото, разстройство на здравето, извън случаите по чл.128 и чл.129 НК, по смисъла на чл.130 НК.

Неоснователни са наведените в отговора възражения за съпричиняване на вредоносния резултат, предвид приетото заключение по САТЕ, не е установено виновно поведение на пешеходците, предвид липсата на възможност да предвидят и предотвратят събитието. Основната техническа причина за настъпване на конкретното ПТП е навлизане на водача на „Мазда 6" в забранено за движение място - в двора на училището, като същият не се е съобразил с интензивността на движението от пешеходци (деца), както и с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие. Той е бил длъжен да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, когато възникне опасност за движението. Той през цялото време е имал визуален контакт с пешеходците, като е имал техническа възможност да предотврати процесното ПТП.

Доказани са нарушения на правилата за движение визирани в чл.116 ЗДвП - водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата. Чл.117 ЗДвП при приближаване към място, където на пътя или в близост до него се намират деца, водачът на пътно превозно средство е длъжен да намали скоростта, а при необходимост - и да спре. Чл.123. (1) Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: 2. когато при произшествието са пострадали хора: а) да уведоми компетентната служба на

Министерството на вътрешните работи; б) да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи; г) да не премества превозното средство, ако то не пречи на движението, както и да не променя състоянието му до идването на органите на Министерството на вътрешните работи, освен ако с него е необходимо да превози до лечебното заведение пострадалите, след което е длъжен веднага да се завърне на мястото на произшествието; д) да вземе мерки следите от пътнотранспортното произшествие да бъдат запазени до тяхното фиксиране или описване от компетентните служби. Доказани са съставомерни нарушения от водача на ППС, причинил ПТП, които са в причинна връзка с претърпените от ищцата и нейното малолетно дете, имуществени и неимуществени вреди. Доказано е, че спрямо виновния водач е образувано, но незавършило наказателно производство по Досъдебно производство № 3/2023г. по описа на РУ - Девин, пр. пр. № 3388/2023г. по описа на РП - Смолян, ТО - Девин за извършено престъпление по смисъла на чл.343, ал.1, б. „б“, пр. второ, във връзка с чл.342, ал.1, пр. трето от НК, за това, че на 08.11.2021г., около 08.30часа в с. Б., до ДГ „К.“ при управление на МПС лек автомобили марка и модел „Мазда 6“, с рег. № **** е нарушил правилата за движение и е допуснал причиняване на средна телесна повреда на М.С.Х., изразяваща се в счупване на палеца на стъпалото на десния крак.

Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.2 ЗЗД вината на причинителя на увреждането се предполага до доказване на противното. В хода на настоящото производство ответникът не ангажира доказателства за обстоятелства, които да изключват или ограничават вината на застрахованото лице за настъпването на ПТП. Напротив, от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че вината за настъпилото ПТП е единствено на водача на лек автомобил марка „Мазда 6“, с рег. № ****. От ПТП за ищцата са настъпили неимуществени вреди, предвид причиняване на средна телесна повреда, по смисъла на чл.129 ал.2 във връзка с ал.1 НК и на детето - лека телесна повреда, по чл.130 ал.1 НК, доказани съставомерни последици от изслушаните по делото СМЕ и СППЕ.

Със задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите застрахователят е поел риска от настъпване в правната сфера на застрахованите лица на гражданска отговорност за причинени на трети лица имуществени или неимуществени вреди при управлението или по повод притежаването на МПС.

Изложените предпоставки обуславят задължението на застрахователя да заплати обезщетение по сключения застрахователен договор с причинителя на вредите от застрахователното събитие. Отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на застрахования деликвент, като застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за обезщетяване на причинените вреди.

Ищцата доказва, че е предявила пред застрахователя писмена застрахователна претенция по чл.380, ал.1 Кодекса за застраховането, с вх. №13325 до ЗК „Л. И.“ АД за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, във връзка с която пред дружеството са образувани щети 0000-1000-03-21-7758 и 0000-1000-04-21-7759, а от ответника не се представят доказателства да е извършено плащане.

Механизмът на ПТП-то, вредите и причинната връзка между тях се установяват от приетите по делото писмени доказателства – КП за ПТП, от показанията на разпитаните свидетели (св. И. Д., С. Г. св. К. Х.) и от приетите СМЕ, СППЕ и САТЕ.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установиха всички предпоставки на деликтната отговорност на деликвента св. И. Д., а именно противоправно поведение, вреди, причинна връзка между противоправното поведение и вредите, вина. Противоправното поведение на последния се изразява в несъобразяване с правилата за движение от негова страна, което е пряка причинна връзка с резултата.

Искът за неимуществени вреди е доказан в своето основание, а по отношение на неговия размер, съдът взе предвид критерият на справедливостта по чл.52 ЗЗД. Размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а се определя според характера на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнително влошаване на здравето, причинените морални страдания, възрастта на пострадалия.

Съдът взе предвид, обстоятелствата, при които е било извършено ПТП и телесните увреждания, на ищцата е било причинено „трайно затрудняване на движенията на десен долен крайник“, по смисъла на чл.129, ал.2 във връзка с ал.1 НК за срок от 2-3 месеца при благоприятен ход на оздравителните процеси, при временна нетрудоспособност от общо 65 дни. Освен телесните увреждания, тя е преживяла „остра психотравмена реакция“ с интензивен страх, силно безпокойство, объркване, което е нарушило качеството и на живот за период около 2 -3 месеца до пълно оздравяване.

Съгласно ППВС №4/23.12.1968г. обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. На обезщетяване подлежат всички вреди, които са настъпили или ще настъпят като пряка и непосредствена последица на неопозволеното увреждане. (ППВС № 4/68 г.; Решение № 151 от 12.11.2013 г. по т. д. № 486/2012 г., ТК, II т. о.; Решение № 130 от 09.07.2013 г. по т. д. № 669/2012 г. на ВКС, ТК, II т. о.).

Съдът отчете при определяне на размера на справедливото обезщетение за неимуществени вреди, претърпените от ищцата и нейното дете телесни увреждания, възрастта им, детето е било само на 6 години, което категорично обуславя извода за майката за преживяна остра психотравмена реакция за живота и здравето на детето, като тези физически, психически и емоционални болки и страдания, са с благоприятен изход на оздравителните процеси без последствия, отнесени към критерия на справедливостта по чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди, което ще възмезди страданията, неудобствата и другите негативни последици от увреждането, за ищцата обезщетението на неимуществените вреди съдът определя в размер 10000лв., от предявените 25 000лв., като частичен иск от 30000лв.

Възраженията на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна

на пострадалите са неоснователни и недоказани. Не се събраха данни ПТП да е настъпило, поради допуснати нарушения от ищцата при движението им с детето като пешеходци, предвид зоната в която е навлязъл виновният водач на МПС е бил длъжен да се движи с повишено внимание в зона, в която има движение на деца – двора на училището. Ответникът не доказва при пълно и главно доказване, че ищцата е допуснала нарушения, които са в пряко причинно следствена връзка с вредоносния резултат, поради което при определяне на справедливо обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди от процесното ПТП, не следва да се прилага принципа на намалената отговорност по чл.51, предл. 3 ЗЗД.

В резултат на ПТП станало на 08.11.2021г., в с. Б., ищцата е била със средна телесна повреда, установена със заключението по приетата по делото СМЕ, при продължителност на оздравителния процес от 2-3 месеца и изживяна остра психотравмена реакция, за живота и здравето на нейното дете, които съгласно чл.52 ЗЗД подлежат на парична обезвреда със сумата от 10000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания, причинени в следствие на настъпило ПТП на 08.11.2021г., която сума е дължима със законната лихва, считано от 29.11.2021г., от датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, съгласно чл.429, ал.3 КЗ във връзка с чл.430 ал.1 КЗ до окончателното изплащане.

Разликата до пълния предявен размер от 25 000. 00 лева, частичен от 30000лв., е неоснователен и следва да се отхвърли.

Доказан е иска в предявения размер за имуществени вреди за 181.25 лева, заплатени от ищцата по приложени фактура за проведено лечение и възстановяване.

Доказан е иска в предявения размер 2 000.00 лева, частичен иск от 20 000.00 лева, за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените телесни увреждания на детето Д., която сума е дължима със законната лихва, считано от 29.11.2021г., от датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, съгласно чл.429, ал.3 КЗ, във връзка с чл.430 ал.1 КЗ до окончателното изплащане.

Така определените размери на обезщетения на неимуществените вреди са съответни на установените обстоятелства относно физическото и духовно здраве на ищцата и детето, пострадали от ПТП, съответно и на икономическата конюнктура в страната, съгласно приетото по реда на чл.290 и сл. ГПК в Решение № 66/03.07.2012 г., по т. д. № 619/2011 г. II т. о и Решение № 749/05.12.2008 г., по т. д. № 387/2008 г, II т.о., за осъвременяване на размера на застрахователното покритие.

Предвид заявената от ищите претенция за присъждане на разноски, на основание чл.78, ал.1 ГПК в тежест на ответника следва да се възложат сторените разноски по представен списък по чл.80 ГПК, във връзка с чл.38, ал.1 т.2 Закон за адвокатурата, като се присъди адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ в полза на адвоката при условията на чл.38 ЗАдв., тъй като принципът на чл. 36, ал. 1 ЗА, е че

адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а размерът му се определя от съда по императивната разпоредба на чл. 38, ал. 2 в рамките на предвидения минимум в Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати, в случаите по ал. 1 на предоставена безплатна адвокатска помощ и съдействие, на материално затруднени лица. (Определение № 515/02.10.2015 г. по ч. гр. д. № 2340/2015 г. на ВКС и Определение № 163/13.06.2016 г. по ч. гр. д. № 2266/2016 г. на ВКС). Правото за получаване на адв. възнаграждение е обусловено от осъществена правна помощ, договорена по чл.38 и липса на данни, които да оспорват предоставена правна помощ по договор за правна помощ и съдействие, в който е отразено процесуално представителство в условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДВ и пълномощно, а размерът на дължимото възнаграждение е в съответствие с предвиденото в чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/ 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което за всеки от уважените иски съдът присъжда възнаграждение 1560.00лв., с ДДС, съобразно размера на първия иск за неимуществени вреди (10000.00лв.); 600.00лв., съобразно размера на втория иск за неимуществени вреди (2000.00лв.) и 480.00 лв. съобразно размера на иска за имуществени вреди(181.25лв.), всяко с ДДС, съответно на минималния размер за предоставената правна помощ, съгласно чл.7, ал.2 Наредба № 1/ 09.07.2004г. за МПРАВ.

От този размер следва да се приспадне дължимо възнаграждение за юрисконсулт в размер 540.00лв., определена на основание чл.25, ал.1 и ал.2 Наредба за заплащане на правната помощ, предвид отхвърлената част от иска за неимуществени вреди (15000.00лв.), при заявено искане за присъждане на разноски от процесуалният представител на ответника – юрисконсулт, т.е дължимото възнаграждение на основание чл.38, ал.1, т.2, във връзка с чл.7 ал.2 Наредба № 1/ 09.07.2004г. за МПРАВ е в размер 2100.00лв., съобразно уважена и отхвърлена част от иска

При този изход на делото, поради освобождаване на ищцата от внасяне на ДТ и разноски по производството, с Определение №26/17.01.2023г. по ч.гр.д. № 33/2023г. на Окръжен съд Смолян, на основание чл.78, ал.6 ГПК, в тежест на ответника следва да се възложат дължимите разноски към бюджета за ДТ 530.00лв. и експертизи 1000.00 за СППЕ.

Мотивиран от изложените съображения, Девинският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Л. И.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. „С. ш.“ ** *, представлявано от П. Д. и В. И. – изпълнителни директори, процесуален представител юрисконсулт И. Г., по предявения иск с правно основание чл.432, ал.1 Кодекс за застраховането (КЗ), във връзка с чл.45, чл.51 - 52 Закон за задълженията и договорите (ЗЗД) от М. С. Х., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл. Смолян, ул. С. № ** А, лично и като майка и законен представител на Д. К. Х., с ЕГН *****, чрез пълномощник адв. П. К., с адрес за призоваване гр. К., ул. С. № *, ет. *, офис ** **да заплати** в качеството на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застрахователна полица № BG/22/1200033*/30.11.2020г., обезщетение за имуществени и

неимуществени вреди от ПТП, станало на 08.11.2021г., около 08.30ч., в с.Б., при което л. а. марка и модел „Мазда 6“, с рег. № ****, управляван от И. Б. Д. е нарушил правилата за движение по пътищата по чл.20, ал.2, чл. 116, чл.117 и чл.123, ал.1, т.2, б.„б“, „г“ и „д“ ЗДвП и ги блъска като пешеходци, при което е причинил на М. С. Х. „счупване на палеца на дясното стъпало“, с което и е причинено трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник, по смисъла на чл.129, ал.2, във вр. ал.1 НК, със временна нетрудоспособност за срок общо 65 дни и на детето Д. К. Х., с ЕГН ***** е било причинено - охлузвания на кожата на лицето, охлузвания и подуване на глезена и стъпалото, с което е било причинено разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и 129 НК, по смисъла на чл.130, ал.1 НК, за които да заплати:

1) На М. С. Х. обезщетение в размер на **10000.00 лева** от предявените 25 000.00 лева, частичен иск от 30 000.00 лева за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените ѝ телесни увреждания, както и сумата от **181.25 лева** за причинените ѝ имуществени вреди, във връзка с проведеното лечение и възстановяване, ведно със законната лихва върху всяка сума, считано от 29.11.2021г., от датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, съгласно чл.429, ал.3 КЗ, във връзка с чл.430 ал.1 КЗ до окончателното изплащане.

2) На Д. К. Х. обезщетение в размер на **2 000.00 лева**, частичен иск от 20 000.00 лева, за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените ѝ телесни увреждания, считано от 29.11.2021г., от датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, съгласно чл.429, ал.3 КЗ, във връзка с чл.430 ал.1 КЗ до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на М. С. Х. за разликата от 10000.00 лева до предявените **25 000.00 лева**, частичен иск от 30 000.00 лева, за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените ѝ телесни увреждания, като неоснователен и недоказан над уважения размер.

ОСЪЖДА ЗК „Л. И.“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. „С. ш.“ ** *, представлявано от П. Д. и В. И. – изпълнителни директори **да заплатят** на адв. П. К., с адрес за призоваване гр. К., ул. С. № *, ет. *, офис **, за оказана безплатна правна помощ на М. С. Х., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл. Смолян, ул. С. № ** А, лично и като майка и законен представител на Д. К. Х., с ЕГН ***** по договор за правна защита и съдействие на основание чл.38, ал.1, т.2 ЗА, с ДДС в размер **2100.00 лева**, определени според уважена и отхвърлена част.

ОСЪЖДА ЗК „Л. И.“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. „С. ш.“ ** *, представлявано от П. Д. и В. И. – изпълнителни директори **да заплатят** сторените разноси от бюджета, поради освобождаване на ищцата от внасяне на такси и разноси на основание чл.78, ал.6, във връзка с чл.83 ГПК в размер **530.00 лева** за държавни такси и **1000.00 лева** за СППЕ, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Девин.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд - Смолян в двуседмичен срок, считано от връчването му.

Съдия при Районен съд – Девин: _____